

STORTINGET

Innst. 223 S

(2024–2025)

Innstilling til Stortinget
fra familie- og kulturkomiteen

Meld. St. 7 (2024–2025)

Innstilling fra familie- og kulturkomiteen om stortingsmeldingen Om seksuell trakassering

Til Stortinget

1. Innledning

Regjeringen ønsker å ta et oppgjør med seksuell trakassering. Seksuell trakassering koster for mye for den enkelte og for samfunnet som helhet. #Metoo-kampanjen var et viktig startskudd, og regjeringen mener at tiden er overmoden for å samle og intensivere innsatsen for et samfunn fritt for seksuell trakassering.

Meldingen har hovedfokus på seksuell trakassering som ungdom og voksne utsettes for. Seksuell trakassering rettet mot barn er ikke et hovedanliggende i meldingen. Det kan bli konstruert og kunstig å snakke om seksuell trakassering når det gjelder barn og det er vanskeligere å omtale seksuelle krenkelser som seksuelle overgrep.

I meldingen redegjøres det for regjeringens målsettinger for å motvirke seksuell trakassering og om innhenting av innspill til meldingen.

1.1 Sammendrag

Ingen samfunnsarenaer er trakasseringsfrie: seksuell trakassering er en likestillingsutfordring i arbeidslivet, i skole og utdanning, kultur og fritidsaktiviteter, idrett og frivillighet, og på internett. Meldingen består av fire deler:

Del I Seksuell trakassering – et komplekst problem

Kapittel 2: Hva er egentlig seksuell trakassering?

For å kunne gjennomføre effektivt forebyggende arbeid er det avgjørende å definere og kommunisere hva seksuell trakassering er. Seksuell trakassering kan ta mange former og varierer i alvorlighetsgrad. Et formål med denne meldingen er å tydeliggjøre hva seksuell trakassering kan være og å bidra til å senke terskelen for hva som forstås som seksuell trakassering. Meldingen viser at mange forstår seksuell trakassering kun som de mest alvorlige tilfellene, som ofte involverer vold. Dette kan heve terskelen for hva man mener at både en selv og andre bør tåle. Som et resultat risikerer man at personer som opplever eller observerer seksuell trakassering, ikke sier fra, selv om slike hendelser er forbudt og kan ha konsekvenser for den enkelte, arbeidsplassen og samfunnet som helhet.

Kapittel 3: Hva er problemet?

Seksuell trakassering er for mange først og fremst plagsomt. Omtrent halvparten av de som utsettes, opplever det som ydmykende, nedverdiggende og krenkende. Hele én av fem har opplevd trakasseringen som fiendtlig eller skremmende. Forskning viser sammenheng mellom seksuell trakassering, helseproblemer, sykefravær og mindre tilfredshet med livet. Seksuell trakassering kan også ha konsekvenser for arbeidsplasser, institusjoner og organisasjoner. Det kan skape dårligere arbeidsmiljø, dårligere læringsmiljø og det kan gi negative økonomiske konsekvenser. Seksuell trakassering er i tillegg et samfunnsproblem, og meldingen argumenterer for at seksuell trakassering utgjør et demokratisk problem.

Ved å sette søkelys på seksuell trakassering i en melding til Stortinget, ønsker regjeringen å bidra til å forebygge negative konsekvenser for enkeltpersoner, arbeidsplasser, institusjoner og organisasjoner, samt for samfunnet som helhet. Det er liten tvil om at både den enkelte og samfunnet vil tjene på at det settes en stopper for seksuell trakassering.

Kapittel 4: Hvorfor skjer det?

Seksuell trakassering dreier seg om underliggende faktorer som maktforhold, normer og holdninger knyttet til kjønn og seksualitet. Dette er faktorer som kan bidra til å legge til rette for at trakassering blir tolerert eller normalisert. Det er avgjørende at arbeidsgivere og aktører på ulike arenaer i samfunnet har et aktivt forebyggende arbeid og iverksetter konkrete tiltak mot seksuell trakassering. Det handler blant annet om å ha en god organisasjonskultur og et trygt arbeidsmiljø der ukultur blir slått ned på og håndtert. Det er også behov for et bredt likestillingsarbeid som tar et oppgjør med maktubalanse, ukultur og ulikestilling knyttet til implisitte forventninger til hvordan kvinner og menn skal oppføre seg. Kapittelet peker også på hvilke risikofaktorer som bidrar til at risikoen for seksuell trakassering er særlig framtrедende i noen situasjoner eller yrker.

For å få bukt med seksuell trakassering argumenterer meldingen for at det er nødvendig å ta tak i de bakkenforliggende faktorene som gjør at seksuell trakassering fortsatt finner sted, som stereotype forestillinger om kjønnsroller.

Del II Kartlegging av seksuell trakassering

Kartlegginger av seksuell trakassering har lenge vært fragmentert og preget av enkeltstudier, uten at forskningen har blitt sett i en helhetlig sammenheng på tvers av samfunnsarenaer. Meldingen har en omfattende kartlegging, jf. kapitlene 5–7.

Kapittel 5: Hvem utsettes, og hvem trakasserer?

Kapittelet gir et overordnet bilde av hvem som er særlig utsatt for seksuell trakassering. Gjennomgangen viser at kvinner oftere utsettes for seksuell trakassering enn menn. I tillegg er unge, skeive, personer med funksjonsnedsettelse og personer som tilhører en etnisk minoritet mer utsatt enn befolkningen generelt. Det er liten tvil om at for mange menn også utsettes for seksuell trakassering. Det er behov for mer kunnskap om de som trakasserer.

Kapittel 6: Hvor skjer det?

Meldingen gir en bred gjennomgang av omfang av seksuell trakassering i utvalgte deler av arbeidslivet, i skole og opplæring, i kultur og fritidsaktiviteter, idrett og frivillighet og seksuell trakassering som skjer digitalt.

Selv om omfanget varierer, kan ingen samfunnsområder erklære seg som trakasseringsfrie.

Kapittel 7: Hvem sier fra – og hvorfor gjør ikke flere det?

Det er mange som ikke sier fra eller varsler om seksuell trakassering, verken om egne opplevelser eller når man er vitne til at andre trakasseres. Barrierer mot å varsle eller si fra om seksuell trakassering kan blant annet dreie seg om at hendelsen ikke oppleves som alvorlig nok, om frykt for konsekvenser eller om dårlig organisasjonskultur. Det er viktig å understreke at problemet med seksuell trakassering først og fremst er at det skjer, ikke at få sier fra om det de har opplevd. Likevel er kunnskap om barrierer for å si fra og konsekvenser enkelte opplever etter å ha sagt fra, av stor verdi. Det gir arbeidsplasser, organisasjoner og andre arenaer en innsikt på hva som skal til for å legge til rette for en kultur der dårlig oppførsel slås ned på, og der det å si fra tas på alvor og følges opp.

Del III Rettigheter og plikter i arbeidet mot seksuell trakassering

Lovverk for å forhindre og håndtere seksuell trakassering er i stor grad på plass. Feltet er regulert gjennom en rekke ulike lovbestemmelser for ulike sektorer, med tilhørende tilsynsorgan og håndhevingsapparat. Det finnes veiledningstilbud for arbeidsgivere og andre aktører, og veilednings- og rådgivningstilbud for utsatte. En utfordring er imidlertid at tilbudene er lite kjent. Dette kan være problematisk, og kan gjøre at de som vil ha hatt nytte av hjelp og veiledning, ikke får det. Det er viktig at informasjon om både regelverk og tilbud om hjelp og veiledning blir bedre formidlet til befolkningen.

Kapittel 8: Regelverk om seksuell trakassering

Kapittelet gir en solid oversikt over relevant regelverk med formål om å være et referansedokument for framtidig innsats. Dette gjelder både internasjonal rett som Norge er forpliktet av, og nasjonale lover som likestillings- og diskrimineringsloven, arbeidsmiljøloven og annet sektorspesifikt regelverk.

Kapittel 9: Håndheving, oppfølging og veiledning: verktøy for å sikre reelt vern mot seksuell trakassering

Kapittelet gir oversikt over verktøy som er sentralt for å sikre et reelt vern mot seksuell trakassering. Det gjelder hvilke aktører som håndhever forbudet mot seksuell trakassering, hvem som fører tilsyn med at pliktene om å arbeide aktivt og forebyggende følges opp, og hvem som gir veiledning og bistand til de som opplever seksuell trakassering.

Del IV Regjeringens prioriteringer og veien videre

Kapittel 10: Regjeringens prioriteringer og veien videre

Meldingen gir retning for videre politikktutvikling. Det er ikke ett enkelt svar på hvordan man får bukt med seksuell trakassering. Meldingen viser at det er nødvendig med bred innsats fra flere sektorer, og at arbeid under flere departements ansvarsområder må ses i sammenheng. Meldingen har syv målsettinger for arbeidet mot seksuell trakassering som skal legge føringer for politikktutvikling framover: mål om et likestilt samfunn, god og effektiv veiledning og håndheving i saker om seksuell trakassering, et trygt og anstendig arbeidsliv uten seksuell trakassering, en skole- og utdanningshverdag fri for seksuell trakassering, kultur og fritidsaktiviteter, idrett og frivillighet fri for seksuell trakassering, en digital hverdag uten seksuell trakassering og mer kunnskap og forskning om seksuell trakassering, se omtale under 1.1.

Kapittel 11: Økonomiske og administrative kostnader

Alle tiltak og satsinger som er omtalt i meldingen håndteres innenfor gjeldende budsjetttrammer i de aktuelle departementene.

2. Komiteens behandling

Komiteen avholdt en åpen høring om saken den 18. februar 2025, hvor 19 høringsinstanser deltok.

Stortinget mottok 7. april 2025 rettebrev fra Kultur- og likestillingsdepartementet v/statsråd Lubna Jaffery vedrørende Meld. St. 7 (2024–2025). Brevet er vedlagt innstillingen.

Sakens dokumenter er tilgjengelige på sakssiden på stortinget.no.

3. Komiteens merknader

Komiteen, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Åse Kristin Ask Bakke, Mona Nilsen og Torstein Tvedt Solberg, fra Høyre, Turid Kristensen og fung. leder Tage Pettersen, fra Senterpartiet, Åslaug Sem-Jacobsen og Per Olav Tyldum, fra Fremskrittspartiet, Stig Atle Abrahamsen, fra Sosialistisk Venstreparti, Kathy Lie, og fra Venstre, Naomi Ichihara Røkkum, viser til at Meld. St. 7 (2024–2025) svarer på anmodningsvedtak nr. 755 (2020–2021) fra Stortinget:

«Stortinget ber regjeringen utarbeide en stortingsmelding med en bred gjennomgang av ulike arbeidsfelt

og sektorer i samfunnet, der det foreslås tiltak som kan bidra til å forebygge seksuell trakassering i det norske samfunnet. Arbeidet må omfatte alle typer trakassering, samt trusler og vold.»

Komiteen viser til at meldingen samler kunnskap om seksuell trakassering på tvers av samfunnsområder, samt gir en samlet oversikt over regelverk, aktører og virkemidler for å forebygge seksuell trakassering. Komiteen merker seg at meldingen synliggjør at det er behov for en omfattende innsats på tvers av samfunnsområder for å forhindre seksuell trakassering, og de bakenforliggende årsakene til det. Meldingen peker på at seksuell trakassering hindrer individers frihet og livsutfoldelse, med kvinner som de mest utsatte. Unge, skeive, personer med funksjonsnedsettelse og etniske minoriteter er også i høyere grad utsatt. Komiteen understreker at det er nødvendig med konkrete tiltak for forebygging, samt et bredt likestillingsarbeid som også tar for seg de bakenforliggende faktorene til seksuell trakassering.

Et likestilt samfunn

Komiteen viser til at det brede arbeidet for et mer likestilt samfunn står sentralt for å forhindre seksuell trakassering.

God og effektiv veiledning og håndheving av saker om seksuell trakassering

Komiteen merker seg at Diskrimineringsnemnda har mottatt få saker om seksuell trakassering sammenlignet med antallet personer som oppgir å bli utsatt for seksuell trakassering i samfunnet. Komiteen merker seg videre at dette viser behovet for bedre informasjon om veilednings- og hjelpetilbud og et sterkt og effektivt håndhevingsapparat.

Et trygt og anstendig arbeidsliv uten seksuell trakassering

Komiteen viser til at seksuell trakassering i arbeidslivet får store konsekvenser både for den enkelte ansatte og for samfunnet. Flesteparten av dem som har vært utsatt for seksuell trakassering, oppgir at arbeidsplassen er det stedet hvor de har opplevd dette. Komiteen understreker at partene i arbeidslivet har en sentral rolle i å forebygge og hindre seksuell trakassering. Målet om å oppnå et trygt arbeidsliv uten seksuell trakassering krever systematisk arbeid, både i form av lovverk som styrker vernet til den ansatte, og tiltak knyttet til verktøy for å hindre trakassering.

Komiteens flertall, alle unntatt medlemmet fra Fremskrittspartiet, viser til høringsuttalelser fra flere arbeidstakerorganisasjoner som gjelder arbeidsgivers ansvar for å følge opp og etterleve gjeldende lovverk, eksempelvis når det gjelder arbeidsgivers aktivitets- og redegjørelsesplikt som følge av likestillings- og

diskrimineringsloven. Det er avgjørende at partene i arbeidslivet etterlever sine lovpålagte plikter.

Komiteens medlemmer fra Høyre og Venstre mener at for å lykkes i forebyggingen må den i større grad enn i dag konkretiseres. Disse medlemmer peker på at det er en rekke gode initiativer på dette feltet, som for eksempel kampanjen «Sett strek», som markerer nulltoleranse for seksuell trakassering på arbeidsplassen. Men disse medlemmer mener altfor mye av det gode arbeidet drives frem av sivilsamfunnet, ikke av det offentlige. Derfor mener disse medlemmer at det er behov for å lage en nasjonal standard for forebygging av seksuell trakassering, som hele arbeidslivsfeltet kan se til. For å sikre at en slik standard vil fungere i praksis, er det etter disse medlemmers syn viktig at aktørene i arbeidslivet kobles tett på utarbeidelsen av en slik standard.

Disse medlemmer vil derfor fremme følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen utarbeide en nasjonal standard for forebygging av seksuell trakassering, i samarbeid med partene i arbeidslivet.»

Disse medlemmer mener det er behov for å styrke rettsvernet i saker om seksuell trakassering ut over det regjeringen foreslår. Arbeidsgivere og ledelsen av organisasjoner og utdanningsinstitusjoner har etter vernebestemmelsen i lov om likestilling og forbud mot diskriminering § 13 sjette ledd, et ansvar for å forebygge og søke å hindre seksuell trakassering. Denne bestemmelsen er unntatt lovens bestemmelse om erstatning og oppreisning, og kravet til bevis for brudd er strengere enn kravet til bevis for å ha blitt trakassert. For at vernebestemmelsen skal fungere etter intensjonen, mener disse medlemmer at det må knyttes sanksjoner til brudd på plikten.

Disse medlemmer ønsker derfor å fremme følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen fremme forslag om å knytte sanksjoner til brudd på vernebestemmelsen i likestillings- og diskrimineringsloven § 13 sjette ledd.»

Skole- og utdanningshverdag fri for seksuell trakassering

Komiteen viser til at skolen er en viktig arena for det holdningsskapende arbeidet mot seksuell trakassering gjennom holdningsskapende arbeid. Komiteen merker seg viktigheten av seksualitetsundervisning som gir kunnskap og trygghet til elevene som de trenger for å respektere hverandres grenser og bli trygge på seg selv.

Kultur og fritidsaktiviteter, idrett og frivillighet fri for seksuell trakassering

Komiteen viser til at alle skal ha mulighet til å delta i kultur- og fritidsaktiviteter, idrett og frivillighet. Dette forutsetter gode rammebetingelser til å drive organisasjon og skape aktivitet der alle kan være inkludert uten å bli utsatt for seksuell trakassering.

Fleirtalet i komiteen, alle unntatt medlemmene fra Arbeidarpartiet, viser til regjeringa sitt forslag i meldinga, tabell 10.11, om å bidra til at Noregs Idrettsforbund har rammer for å førebygge og handtere saker om seksuell trakassering. Fleirtalet er glade for at dette kjem på plass, og at eit forslag til lov er sendt Stortinget. Fleirtalet viser vidare til høyringsinnspela frå Frivillighet Norge og Landsrådet for Norges barne- og ungdomsorganisasjoner, som er referert til i Prop. 49 L (2024–2025), kap. 5.3, om at heile frivilligheita står overfor dei same utfordringane som idretten, og stiller seg difor undrande til kvifor departementet ikkje har sett heile det frivillige feltet, men snevra lova inn til å berre gjelde éin organisasjon.

Fleirtalet viser til LNU sitt arbeid gjennom «LNU Trygg!»-prosjektet for å skape trygge og gode arenaer for barn og unge i organisasjonslivet og bidra til opplæring om seksuell trakassering og grensesetting. Fleirtalet meiner dette er eit viktig arbeid som må få halde fram.

Eit anna fleirtal, medlemmene frå Høgre, Senterpartiet, Sosialistisk Venstreparti og Venstre, fremjar difor følgjande forslag:

«Stortinget ber regjeringa arbeide for ei føreseieleg finansiering av prosjektet 'LNU Trygg!'»

En digital hverdag uten seksuell trakassering

Komiteen viser til at digitale verktøy gir store muligheter for barn og unge i hverdagen, men medfører også en risiko for å bli utsatt for seksuell trakassering. Det er videre sentralt at kunnskap og virkemidler både blant innbyggere og det offentlige økes for å forebygge slik trakassering i den digitale hverdagen, særlig overfor barn og unge.

Mer kunnskap og forskning om seksuell trakassering

Komiteen merker seg at meldingen er den første som gir en helhetlig sammenstilling av kunnskap og omfang av seksuell trakassering. Videre viser komiteen til at det er behov for økt kunnskap på flere samfunnsområder for å forebygge og hindre seksuell trakassering, samt å gjøre informasjon om veiledning og regelverk mer tilgjengelig.

Komiteen merker seg videre at meldingen synliggjør at det er behov for en omfattende innsats på tvers av samfunnsområder for å forhindre seksuell trakassering, og de bakenforliggende årsakene til det.

Seksuelle overgrep

Komiteens flertall, alle unntatt medlemmet fra Fremskrittspartiet, vil peke på at manglende reaksjoner på seksuell trakassering bidrar til å normalisere holdninger som i verste fall fører til alvorlige seksuelle overgrep. Seksuelle overgrep er et utbredt og alvorlig samfunnsproblem som rammer altfor mange. 1 av 5 kvinner i Norge oppgir å ha bli utsatt for voldtekt. Samtidig er det svært få voldtektssaker som blir anmeldt, som ender i dom. Det er dessverre også mange som ikke anmelder etter å ha blitt utsatt for voldtekt. Det er et tegn på en fundamental svikt i systemet når noen velger å la være å anmelde fordi man forskutterer at man ikke vil bli trodd, og at gjerningspersonen ikke vil få noen reaksjoner. For mange som har blitt utsatt for voldtekt, er det en stor belastning å måtte møte overgriper i en rettsak som kan vare over lang tid.

Et annet flertall, alle unntatt medlemmene fra Høyre og Fremskrittspartiet, vil fremheve viktigheten av at regjeringen nå har varslet at de vil legge frem forslag til ny samtykkebestemmelse i straffelovens kapittel om seksuallovbrudd. Dette flertallet vil peke på at for å forebygge seksuell trakassering, overgrep og voldtekt er det nødvendig med en straffebestemmelse som ikke bare rammer tilfeller hvor vold og trusler er involvert, men også rammer de tilfeller hvor den ene parten ikke har samtykket til handlingen.

4. Forslag fra mindretall

Forslag fra Høyre og Venstre:

Forslag 1

Stortinget ber regjeringen utarbeide en nasjonal standard for forebygging av seksuell trakassering, i samarbeid med partene i arbeidslivet.

Forslag 2

Stortinget ber regjeringen fremme forslag om å knytte sanksjoner til brudd på vernebestemmelsen i likestillings- og diskrimineringsloven § 13 sjette ledd.

5. Komiteens tilråding

Komiteens tilråding I fremmes av medlemmene i komiteen fra Høyre, Senterpartiet, Fremskrittspartiet, Sosialistisk Venstreparti og Venstre.

Komiteens tilråding II fremmes av en samlet komité.

Komiteen har for øvrig ingen merknader, viser til meldingen og rå Stortinget til å gjøre følgende

v e d t a k :

I

Stortinget ber regjeringa arbeide for ei føreseieleg finansiering av prosjektet «LNU Trygg!».

II

Meld. St. 7 (2024–2025) – Om seksuell trakassering – vedlegges protokollen.

Oslo, i familie- og kulturkomiteen, den 8. april 2025

Tage Pettersen

fung. leder

Åse Kristin Ask Bakke

ordfører

**DET KONGELIGE
KULTUR- OG LIKESTILLINGSDEPARTEMENT**

Statsråden

Stortingets presidentskap
Stortinget
0026 OSLO

Deres ref

Vår ref
24/945-

Dato
7. april 2025

Rettebrev – Meld. St. 7 (2024–2025) og Prop. 49 L (2024–2025)

Det vises til Meld. St. 7 (2024–2025) *Om seksuell trakassering* som ble fremmet for Stortinget 6. desember 2024, og Prop. 49 L (2024–2025) *Lov om behandling av personopplysninger i Norges idrettsforbund og olympiske komité og deres organisasjonsledd for å forebygge, avdekke og reagere mot seksuelle overgrep, trakassering og vold mv. i idretten* som ble fremmet 28. februar 2025.

Meld. St. 7 (2024–2025) Om seksuell trakassering

I meldingens kapittel 9.1.2.1 *Saker som behandles av Diskrimineringsnemnda* er det dessverre oppgitt feil i antall saker som har blitt behandlet hos Diskrimineringsnemnda i perioden 2020–2024. Følgende setning tas ut av teksten: «Til sammen er det gitt økonomisk oppreisning i åtte av disse sakene og én sak ble det tilkjent erstatning i perioden 2020 til 2024.» Følgende setning utvides «Til sammen er det siden 2020 gitt økonomisk oppreisning i 4 saker om brudd på seksuell trakassering og erstatning i 2 saker.»

Teksten det gjelder er figur 9.1 og 9.2, samt andre og fjerde avsnitt under 9.1.2.1 *Saker som behandles av Diskrimineringsnemnda*.

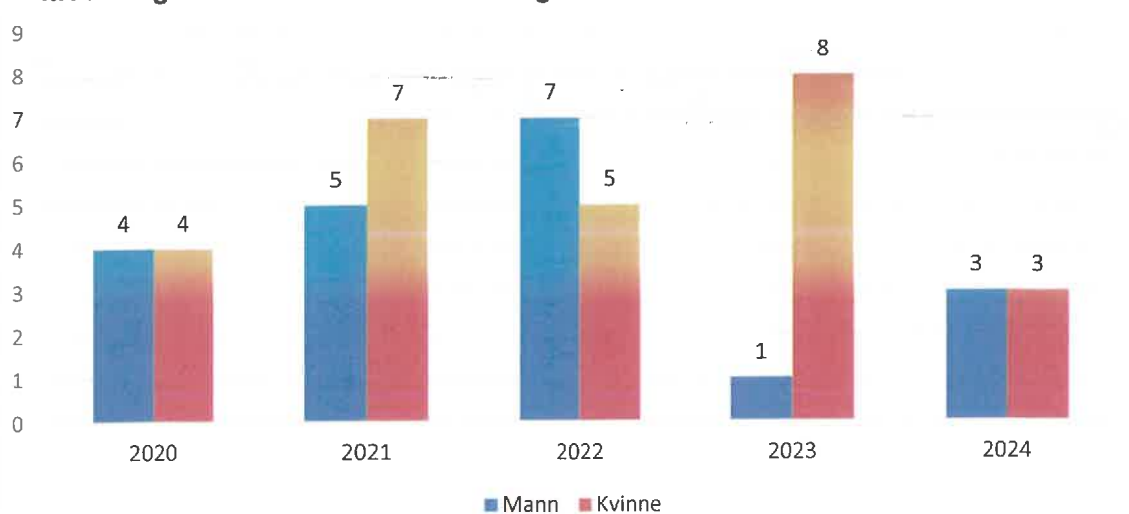
Opprinnelig tekst

Fra 2020 til 2024¹ har det vært totalt 47 saker som har blitt vurdert av Diskrimineringsnemnda for brudd på forbudet mot seksuell trakassering. De fleste sakene, 33, handlet om seksuell trakassering i arbeidslivet, mens 14 saker gjaldt andre samfunnsområder, som offentlig forvaltning, politi, rettsvesen, utdanning, samfunnsliv, annet eller saker som dekker flere samfunnsområder. Diskrimineringsnemnda konkluderte med at det var brudd på forbudet mot seksuell trakassering i 14 av sakene. I 21 saker konkluderte Diskrimineringsnemnda

¹ Statistikken omfatter saker avgjort per 26.08.2024.

med at det ikke var brudd, mens 11 saker ble henlagt.² 13 saker ble avvist. Til sammen er det siden 2020 gitt økonomisk oppreisning i seks saker om brudd på seksuell trakassering.

Figur 9.1 Kjønnssfordeling blant de som fått en sak om brudd på forbud mot seksuell trakassering vurdert hos Diskrimineringsnemnda³

I perioden 2020–2024⁴ har Diskrimineringsnemnda behandlet totalt 61 saker om brudd på arbeidsgivers og ledelsen i organisasjoner og utdanningsinstitusjoners plikt til å forebygge og søke å hindre seksuell trakassering.⁵ 44 saker har handlet om seksuell trakassering i arbeidslivet. 17 saker har handlet om seksuell trakassering innen andre samfunnsområder, som samfunnsliv, varer og tjenester, offentlig forvaltning, utdanning, bolig eller saker som dekker flere samfunnsområder. Diskrimineringsnemnda kom til brudd i 17 saker, ikke brudd i 17 saker, mens 18 saker ble henlagt og 17 saker avvist. Til sammen er det gitt økonomisk oppreisning i åtte av disse sakene og én sak ble det tilkjent erstatning i perioden 2020 til 2024.

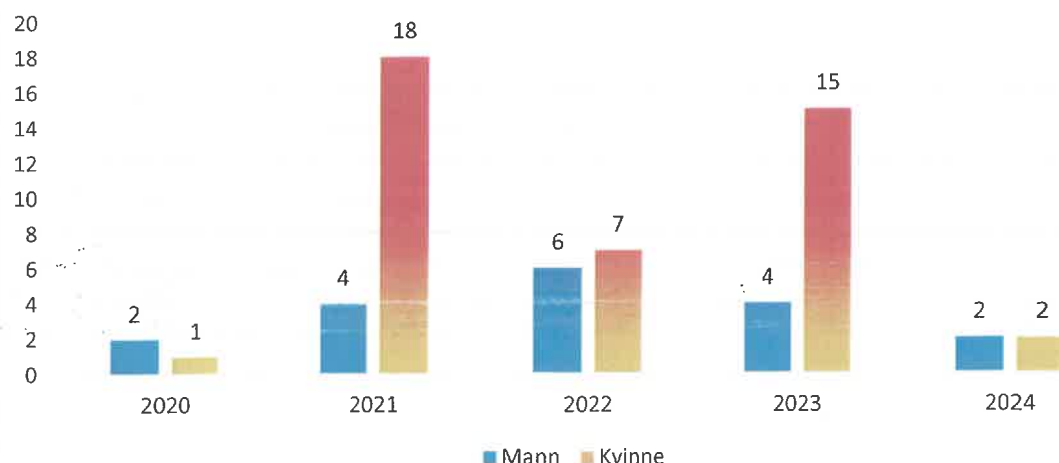
Figur 9.2 Kjønnssfordeling blant de som har fått sak om brudd på arbeidsgivers osv. plikt til å forebygge og søke å hindre seksuell trakassering behandlet hos Diskrimineringsnemnda

² Samme sak kan ha flere resultater og dermed telle flere ganger i statistikken.

³ Tallene omfatter saker der Diskrimineringsnemnda finner at det har skjedd brudd, ikke brudd, der saken er henlagt eller avvist. Saker som er avsluttet uten avgjørelse på grunn av at klager trekker saken eller ikke svarer nemnda i startfasen når nemnda etterspør nødvendige opplysninger, er ikke omfattet. Kilde: Diskrimineringsnemnda, 2020–2024

⁴ Statistikken omfatter saker avgjort per 26.08.2024.

⁵ Samme sak kan ha flere resultater og dermed telle flere ganger i statistikken.

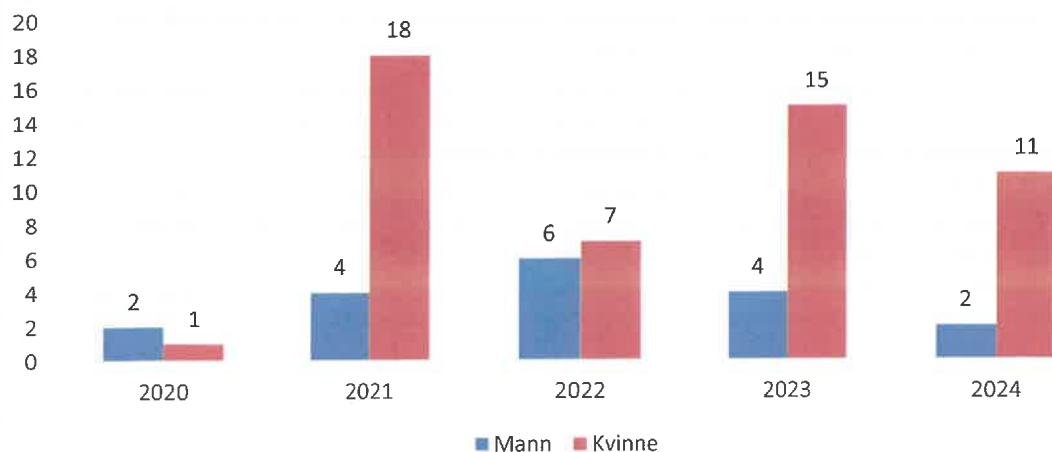

Ny tekst

Fra 2020 til 2024⁶ har det vært totalt 73 saker som har blitt vurdert av Diskrimineringsnemnda for brudd på forbudet mot seksuell trakassering. De fleste sakene, 52, handlet om seksuell trakassering i arbeidslivet, mens 21 saker gjaldt andre samfunnsområder, som offentlig forvaltning, politi, rettsvesen, utdanning, samfunnsliv, annet eller saker som dekker flere samfunnsområder. Diskrimineringsnemnda konkluderte med at det var brudd på forbudet mot seksuell trakassering i 16 av sakene. I 19 saker konkluderte Diskrimineringsnemnda med at det ikke var brudd, mens 19 saker ble henlagt og 19 saker ble avvist.⁷ Til sammen er det siden 2020 gitt økonomisk oppreisning i 4 saker om brudd på seksuell trakassering og erstatning i 2 saker.

Figur 9.1

Kjønnsfordeling blant de som fått en sak om brudd på forbud mot seksuell trakassering vurdert hos Diskrimineringsnemnda⁸

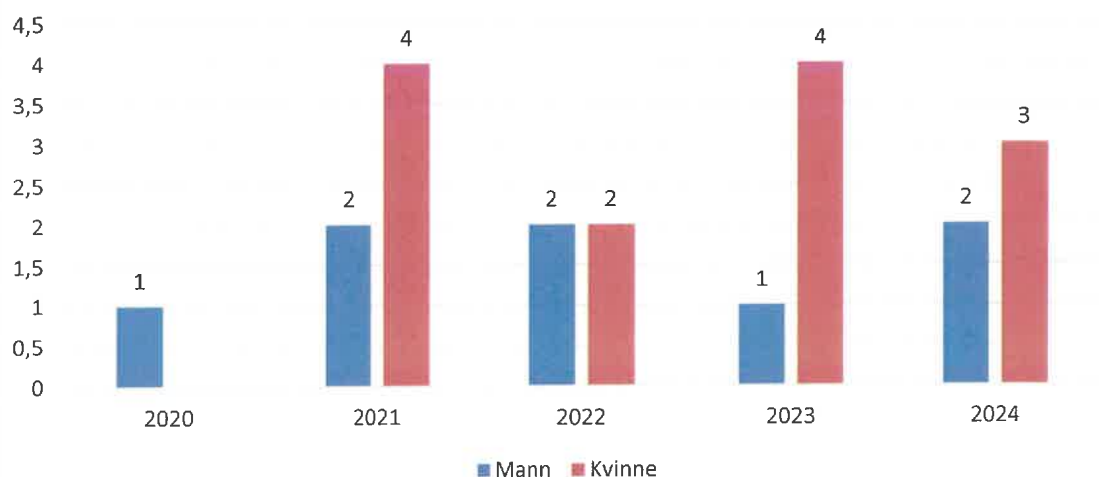
⁶ Statistikken omfatter saker avgjort per 26.08.2024.

⁷ Samme sak kan ha flere resultater og dermed telle flere ganger i statistikken.

⁸ Tallene omfatter saker der Diskrimineringsnemnda finner at det har skjedd brudd, ikke brudd, der saken er henlagt eller avvist. Saker som er avsluttet uten avgjørelse på grunn av at klager trekker saken eller ikke svarer nemnda i startfasen når nemnda etterspør nødvendige opplysninger, er ikke omfattet. Kilde: Diskrimineringsnemnda, 2020–2022

I perioden 2020–2024⁹ har Diskrimineringsnemnda behandlet totalt 21 saker om brudd på arbeidsgivers og ledelsen i organisasjoner og utdanningsinstitusjoners plikt til å forebygge og søke å hindre seksuell trakassering.¹⁰ 18 saker har handlet om seksuell trakassering i arbeidslivet. 3 saker har handlet om seksuell trakassering innen andre samfunnsområder, som samfunnsliv, varer og tjenester, offentlig forvaltning, utdanning, bolig eller saker som dekker flere samfunnsområder. Diskrimineringsnemnda kom til brudd i 4 saker, ikke brudd i 10 saker, mens 2 saker ble henlagt og 6 saker avvist.¹¹ ~~Til sammen er det gitt økonomisk erstatning i åtte av disse sakene og én sak ble det tilkjent erstatning i perioden 2020 til 2024.~~

Figur 9.2 Kjønnsfordeling blant de som har fått sak om brudd på arbeidsgivers osv. plikt til å forebygge og søke å hindre seksuell trakassering behandlet hos Diskrimineringsnemnda

Prop. 49 L (2024–2025) Lov om behandling av personopplysninger i Norges idrettsforbund og olympiske komité og deres [...]

Jeg vil videre gjøre oppmerksom på at lovforslaget i denne proposisjonen inneholder noen lovtekniske feil:

- I § 6 første ledd er det henvist til «§§ 5 og 6». Her skal det i stedet henvises til «§§ 4 og 5».
- I § 7 første og andre ledd er det henvist til «§ 5 og § 6 bokstav b til e». I begge leddene skal det i stedet henvises til «§ 4 og § 5 bokstav b til e».

⁹ Statistikken omfatter saker avgjort per 26.08.2024.

¹⁰ Samme sak kan ha flere resultater og dermed telle flere ganger i statistikken.

¹¹ Samme sak kan ha flere resultater og dermed telle flere ganger i statistikken.

- I § 8 første ledd er det henvist til «§§ 5 og 6». Her skal det i stedet henvises til «§§ 4 og 5».

I omtalen av lovbestemmelsene i proposisjonsteksten er henvisningene korrekte.

For ordens skyld vil jeg også peke på en språklig unøyaktighet i lovens tittel og i bestemmelsen i § 2 første ledd. Begge steder skal ordet «deres» – i omtalen av de underliggende organisasjonsleddene i Norges idrettsforbund og olympiske og paralympiske komité – erstattes med ordet «dets».

Jeg anmoder om at rette komité gjøres oppmerksom på endringene i hhv meldingen og proposisjonen.

Med hilsen

Lubna Jaffery

